

نقش تعدیل کننده جنس در ارتباط بین سبک اسناد و پیشرفت تحصیلی Mediating role of gender in relationship between attribution style and academic achievement

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۵/۱۸

تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۱۰/۲۵

Pourmohammadrezaye Tajrishi M. PhD[✉]

معصومه پورمحمدزادی تجربی[✉]

Abstract

Introduction: The purpose of this study was to study the mediating role of gender in relationship between attribution style (positive and negative) and academic achievement in high school students.

Method: 233 junior high school students (118 girls and 115 boys) in Tehran selected randomly through multiphase cluster sampling. Subjects completed Peterson attribution style questionnaire. The average of mathematics, physics and chemistry scores in fall semester were used as an index of academic achievement. Data analyzed with two-way ANOVA.

Results: There was a significant relation ($p<0.01$) between attribution style and academic achievement. There was a significant difference between girls and boys regarding to positive attribution. There was no significant relation between gender and negative attribution.

Conclusion: In comparison with gender, attribution style is a good predictor of academic achievement. The results are important for explaining school drop-out.

Keywords: Attribution Style, Gender, Academic Achievement, Student

چکیده

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش تعدیل کننده جنس در ارتباط بین سبک اسناد (با دو سطح مثبت و منفی) و پیشرفت تحصیلی در دانشآموzan دیبرستان انجام شد.

روش: ۲۳۳ دانشآموز (۱۱۸ دختر و ۱۱۵ پسر) مشغول به تحصیل در سال سوم رشته ریاضی - فیزیک از دیبرستان‌های مناطق نوزده‌گانه آموزشی شهر تهران بر اساس نمونه‌گیری خوشای چندمرحله‌ای، به تصادف انتخاب شدند و پرسشنامه سبک اسناد پرسون را تکمیل کردند. همچنین، میانگین نمره‌های دروس ریاضی، فیزیک و شیمی دانشآموزان در ترم اول به عنوان شاخص پیشرفت تحصیلی در نظر گرفته شد. نتایج با استفاده از تحلیل واریانس دو راهه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: بین سبک اسناد و پیشرفت تحصیلی رابطه معنی‌دار ($p<0.01$) وجود داشت؛ متغیر جنس موجب تغییرات معنی‌دار در میزان پیشرفت تحصیلی دانشآموزان دارای سبک اسناد مثبت شد؛ ولی در میزان پیشرفت تحصیلی دانشآموزان دارای سبک اسناد منفی، تغییرات معنی‌دار ایجاد نکرد.

نتیجه‌گیری: سبک اسناد در مقایسه با جنس، مقدار بیشتری از تغییرات پیشرفت تحصیلی دانشآموزان را پیش‌بینی می‌کند و این یافته در تبیین افت تحصیلی واحد اهمیت است.

کلیدواژه‌ها: سبک اسناد، جنس، پیشرفت تحصیلی، دانشآموز

مقدمه

مفهوم استیصال اکتسابی برای بسیاری از دانشآموزان دارای مشکلات یادگیری کاربرد دارد. دانشآموزان به دلایل متفاوتی در مدرسه شکست می‌خورند و نسبت به توانایی‌های یادگیری خود، تردید می‌کنند و موفقیت‌های تحصیلی را مهارناپذیر در نظر می‌گیرند. این باورها موجب ناکامی و انجام ندادن تکالیف مدرسه می‌شود. عدم تلاش و پاافشاری به شکست‌های بعدی و تقویت عقاید منفی می‌انجامد. در نتیجه، دانشآموزان موفقیت‌های خود را معلول وضع بیرونی (آسان بودن تکلیف، خوششانسی، یاری‌رسانی معلم) قلمداد می‌کنند و شکست‌ها را به توانایی پایین (استناد درونی، پایدار، کلی) نسبت می‌دهند که بهطور منفی، کفایت شخصی، انگیزش و پیشرفت را تحت تأثیر قرار می‌دهد [۱۳].

مروری بر پژوهش‌های مرتبط با سبک استناد و جنس نشان می‌دهد که در موقعیت‌های پیشرفت، دخترها بیش از پسرها درمانده می‌شوند و اغلب در تکالیف آزمایشگاهی رتبه‌های پایین تر یا عملکرد ضعیفتری را برای خود پیش‌بینی می‌کنند. همچنین، از تکالیف چالش‌انگیز یا تکالیفی که مهارت آنها را می‌آزماید اجتناب می‌ورزند. در مقابل، پسرها تمایل ندارند در موقعیت‌های تحصیلی، شکست خود را بهدلیل بی‌صلاحیتی در نظر بگیرند، بلکه آن را ناشی از عوامل مهارناپذیر یا متغیر مانند انگیزش و شانس می‌دانند. پسرها در موقعیت شکست، بیشتر پاافشاری می‌کنند، عملکرد خود را افزایش می‌دهند و تمایل به انتخاب تکالیف چالش‌انگیز دارند. افزون بر آن، موفقیت خود را بیشتر به توانایی‌های خود نسبت می‌دهند [۱۴، ۱۵].

به رغم تفاوت‌های جنسی مرتبط با استناد که در سطوح پیشین به آنها اشاره شد، هنگامی که دانشجویان کالج مورد بررسی قرار گرفتند تفاوت‌های جنسی در استنادهای شخصی مشاهده نشد [۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹]. در مطالعه ورزا و کمپیل، زنان آمریکایی شرکت‌کننده در المپیاد شیمی در مقایسه با مردان، توانایی را عامل مهم‌تری برای موفقیت در نظر گرفتند. با وجود این، در مورد عامل تلاش، تفاوتی بین دو جنس به دست نیامد [۲۰].

از آنجایی که سبک استناد وقایع مهارناپذیر و باخورد استنادی می‌تواند باورها و رفتارهای وابسته به عملکرد تحصیلی را تحت تأثیر قرار دهد، پژوهش حاضر درصد تبعیین این مطلب بود که آیا می‌توان سبک استناد منفی (بیرونی، خاص، ناپایدار) دانشآموزان را به عنوان عاملی که پیشرفت تحصیلی را کاهش می‌دهد در نظر گرفت. از سوی دیگر، با توجه به نتایج ناهمخوان در ارتباط با نقش بالقوه تعديل‌کننده جنس در استنادها، بررسی این موضوع که آیا پیشرفت تحصیلی دختران بیشتر از پیشرفت تحصیلی پسران تحت تأثیر سبک استناد مثبت قرار می‌گیرد یا نه، دو مین هدف پژوهش حاضر را تشکیل می‌دهد. با توجه به اهداف پژوهش، ضرورت انجام آن در توجیه بسیاری از شکست‌های تحصیلی

مفهوم "سبک استناد" به سبک تبیینی اشاره می‌کند که افراد معمولاً برای رویداد معینی ارایه می‌دهند [۱]. استناد، یکی از بحث‌برانگیزترین حوزه‌های پژوهش در روان‌شناسی است. سبک استناد در بسیاری از زمینه‌های زندگی روزمره مانند افسردگی [۲]، عملکرد ورزشی [۳]، سلامت جسمانی [۴] و انتخاب‌های شغلی [۵] تلویحاتی دربرداشته است.

مطالعه استناد در موقعیت‌های آموزشی نیز توجه بسیاری از پژوهشگران را به خود معطوف نموده است. هاستون الگوهای استنادی متعاقب موقعیت‌ها یا شکست‌های تحصیلی را مورد بررسی قرار داد [۶]. طبق الگوی بازنگری شده "استیصال اکتسابی" [۷]، سبک استناد تعیین‌کننده این مطلب است که آیا شخص در معرض این خطر قرار دارد که سبک شناختی مرتبط با استیصال اکتسابی را ایجاد کند یا نه.

آبرامسون و همکاران به توصیف نوعی از نیمرخ انگیزشی پرداختند که با پیشرفت تحصیلی در تعامل است. به اعتقاد آنها وقتی رویدادی خوب یا بد به وقوع می‌پیوندد، افراد در صدد جستجوی علت آن برمی‌آیند. در ارزیابی این علت، سه بُعد مورد توجه قرار می‌گیرد؛ آیا علت، موقعیت‌های بسیار یا اندک را تحت تأثیر قرار داده است (کلی - خاص)؟؛ آیا علت، در زمان طولانی یا کوتاه ادامه خواهد یافت (پایدار - ناپایدار)؟؛ و سرانجام آیا علت رویداد به شخص یا موقعیت استناد داده می‌شود (دروني - بیرونی)؟ [۸]

دانشآموزانی که معمولاً برای رویدادهای بد، تبیین‌های درونی، پایدار و کلی ارایه می‌دهند احتمالاً کمتر از دانشآموزانی که رویدادهای بد را با توجه به علل بیرونی، ناپایدار و خاص تبیین می‌کنند به موقعیت تحصیلی دست می‌یابند. همچنین، دانشآموزانی که رویدادهای مثبت را با توجه به علل بیرونی، ناپایدار و خاص تبیین می‌کنند در مقایسه با دانشآموزانی که برای رویدادهای مثبت، تبیین‌های درونی، پایدار و کلی ارایه می‌دهند به احتمال کمتری به موقعیت تحصیلی نایل می‌گردند [۹].

در مطالعه ناکلین، تری، مرنتی - ولیماکی دلایل موفقیت و شکست در پیشرفت تحصیلی به دو طبقه استنادهای درونی (توانایی و تلاش) و استنادهای بیرونی (دشواری تکلیف و شانس) تقسیم شد. به اعتقاد آنها، اغلب استنادهای مربوط به تلاش، ناپایدار و مهارناپذیر هستند؛ برخلاف استنادهای مرتبط با توانایی که معمولاً پایدار و مهارناپذیرند [۱۰]. پژوهش‌های بعدی، راهبردهای یادگیری را به عنوان پنجمین دلیل موفقیت و شکست شناسایی کردند [۱۱]. نتایج پژوهش چان و برخی از پژوهشگران نشان می‌دهد که نوجوانان سرآمد، به احتمال بیشتر، شکست را به فقدان تلاش و نه توانایی پایین استناد می‌دهند [۱۰، ۱۱، ۱۲].

۷ در نوسان باشد. پرسشنامه به گونه‌ای تنظیم شده است که استادهای مثبت (خاص، ناپایدار، بیرونی) نمره‌های کمتر و استادهای منفی (کلی، پایدار، درونی) نمره‌های بیشتر به دست می‌آورند.

فرم اصلی پرسشنامه سبک استاد به وسیله بیگلاری به فارسی برگردانده شد و در اختیار یکی از اساتید انگلیسی‌زبان قرار گرفت تا مجدداً به زبان اصلی ترجمه شود (با این کار تا حدودی اعتبار صوری وسیله اندازه‌گیری تأمین شد). فرم ترجمه شده به زبان انگلیسی با فرم اصلی همتا بود. اجرای مقدماتی فرم فارسی با ۲۰ آزمودنی نشان داد که آنها در درک موقعیت‌ها مشکلی ندارند [۲۲]. همان‌گونه درونی پرسشنامه در مورد سه بُعد در نمونه ۱۰۰ نفری از دانشجویان، ضریب الگای کرونباخی در دامنه ۰/۴۴ و ۰/۶۹ داشت [۲۱].

برای اندازه‌گیری میزان پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در این پژوهش، میانگین نمره‌های دروس ریاضی، فیزیک و شیمی آنها در ترم اول محاسبه شد. پس از انتخاب گروه نمونه و جلب اعتماد دانش‌آموزان و کسب رضایت آنها، دانش‌آموزان هر دیبرستان بین ساعت‌های ۹ تا ۱۲ صبح به طور گروهی پرسشنامه سبک استاد را تکمیل کردند. پس از جمع‌آوری پاسخ‌نامه‌ها، برای موقعیت‌های خوشایند، نمره هر بُعد از طریق حاصل جمع درجه‌بندی‌های مربوط به آن بُعد محاسبه و سپس با تقسیم آن بر عدد ۶ (تعداد موقعیت فرضی خوشایند) به دست آمد. در مورد موقعیت‌های ناخوشایند نیز همین عمل تکرار شد. سپس از تفاصل نمره‌های کلی موقعیت‌های خوشایند و ناخوشایند، نمره سبک استاد هر فرد در پرسشنامه به دست آمد که دامنه تغییرات آن برای نمونه دختران بین ۸/۱ تا ۱۲/۶ و برای نمونه پسران بین ۷/۲ تا ۹/۹ بود. پس از نمره‌گذاری و به دست آمدن توزیع نمرات سبک استاد آزمودنی‌ها، افرادی که در ۳۰٪ بالای این توزیع قرار داشتند به عنوان افراد دارای سبک استاد مثبت (بیرونی، ناپایدار، خاص) و افرادی که در ۳۰٪ پایین این توزیع قرار داشتند به عنوان افراد دارای سبک استاد منفی (دروني، پایدار، کلی) در نظر گرفته شدند. نمره‌های افرادی که در ۴۰٪ میانی توزیع قرار داشتند مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار نگرفت. بنابراین با توجه به دو متغیر پیش‌بین جنس (با دو سطح دختر و پسر) و سبک استاد (با دو سطح منفی و مثبت) در پژوهش حاضر، چهار گروه متشکل از ۱۲۷ آزمودنی به شرح ذیل از یکدیگر مجزا شدند:

(۱) آزمودنی‌های پسر با سبک استاد مثبت ($n=34$); (۲) آزمودنی‌های پسر با سبک استاد منفی ($n=32$); (۳) آزمودنی‌های دختر با سبک استاد مثبت ($n=31$); و (۴) آزمودنی‌های دختر با سبک استاد منفی ($n=30$).

از آنجایی که در مطالعه حاضر، دسترسی به اطلاعاتی درباره اثرهای اصلی و تعاملی بین متغیرها مورد نظر بود با توجه به

دانش‌آموزان و واکنش‌های عاطفی ناشی از این شکست‌ها احساس می‌شود. همچنین، یافته‌های این مطالعه می‌تواند برای بسیاری از سازمان‌های آموزشی و تربیتی بهمنظور تبیین پدیده افت تحصیلی، استفاده عملی داشته باشد.

روش

پژوهش حاضر مطالعه‌ای پس‌رویدادی است. در این مطالعه، عامل سبک استاد دارای دو سطح منفی و مثبت و عامل جنس نیز شامل دو سطح دختر و پسر بود و میزان پیشرفت تحصیلی به عنوان متغیر ملاک در نظر گرفته شد.

جامعه آماری این پژوهش را تمامی دانش‌آموزان سال سوم رشته ریاضی- فیزیک دیبرستان‌های مناطق نوزده‌گانه شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۸۶-۸۷ تشکیل دادند. گروه نمونه مورد مطالعه مشتمل بر ۲۳۳ دانش‌آموز (۱۱۸ دختر با میانگین سنی ۱۶/۶۱ و ۱۱۵ پسر با میانگین سنی ۱۶/۹۲) بود که براساس نمونه‌برداری خوشایند چندمرحله‌ای (خوشایند منطقه، دیبرستان، کلاس) به گونه تصادفی انتخاب شدند. توزیع دانش‌آموزان در مناطق مختلف (چهار منطقه آموزشی ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۹) از ۲۶ نفر (مناطق ۵ و ۷) تا ۳۳ نفر (مناطق ۱۴) متغیر بود.

برای اندازه‌گیری سبک استاد نمونه‌های مورد بررسی، از پرسشنامه سبک استاد (ASQ) استفاده شد. این پرسشنامه وسیله خودگزارش‌دهی است که نخستین بار برای اندازه‌گیری تبیین‌ها و استادهای افراد برای وقایع مهارناپذیر (خوشایند و ناخوشایند) به وسیله پرسنون، سمل، وون بایر، آبرامسن، متالسکی و سلیگمن ساخته شد. نمره‌های حاصل از این پرسشنامه، نشان‌دهنده تفاوت‌های فردی در زمینه گرایش افراد به استاد علل وقایع خوشایند و ناخوشایند به عوامل درونی (در مقابل بیرونی)، پایدار (در مقابل ناپایدار) و کلی (در مقابل خاص) است [۲۱].

پرسشنامه سبک استاد به توصیف دوازده موقعیت فرضی می‌پردازد. نیمی از موقعیت‌ها شامل وقایع خوشایند و نیمی دیگر شامل وقایع ناخوشایند است. از دوازده موقعیت فرضی، شش موقعیت در زمینه پیوندجویی و شش موقعیت در زمینه پیشرفت است. بدین ترتیب پرسشنامه مشتمل بر چهار مقیاس فرعی، (الف) موقعیت‌های پیشرفت با پیامد خوشایند؛ (ب) موقعیت‌های پیشرفت با پیامد ناخوشایند؛ (ج) موقعیت‌های پیوندجویی با پیامد خوشایند؛ و (بالآخره د) موقعیت‌های پیوندجویی با پیامد ناخوشایند است.

برای هر موقعیت، سه سؤال مبنی بر علت عدمه آن موقعیت وجود دارد و آزمودنی در هر سؤال علت واقعه یا رویداد را در امتداد مقیاسی ۷ درجه‌های، رتبه‌بندی می‌کند. هر سؤال بیانگر یکی از ابعاد سه‌گانه "دروني- بیرونی"، "پایدار- ناپایدار" و "کلی- خاص" است. بنابراین نمره هر سؤال در هر بُعد می‌تواند بین ۱ تا ۱۳۸۸ دوره ۳، شماره ۳، پاییز

گروه نمونه دختران بیشتر از گروه نمونه پسران بود. نکته دیگری که در این نمودار به چشم می‌خورد این است که میزان تفاوت در متغیر وابسته در دو گروه دختران و پسران دارای سبک استاد مثبت بیشتر و شبیه تندتر نمودار مربوط به این افراد حاکی از همین مسأله بود.

اطلاعات حاصل از تحلیل واریانس دوراهه مربوط به آزمون اثرهای اصلی و تعاملی بین متغیرها در جدول ۲ ارایه شده است. نتایج ارایه شده در جدول ۲ نشان می‌دهد که در مورد متغیر جنس، اثر اصلی وجود داشت. به سخن دیگر، بین اندازه‌های متغیر وابسته (میزان پیشرفت تحصیلی) در دو گروه دختران و پسران تفاوت معنی‌دار ($p < 0.01$) وجود داشت و این مقادیر در گروه دختران بیشتر بود.

جدول ۲) خلاصه اطلاعات حاصل از تحلیل واریانس دوراهه برای برسی اثر متغیر جنس (A) و سبک استاد (B) و میزان پیشرفت تحصیلی (متغیر وابسته)

	سبک استاد منفی	سبک استاد مثبت	جنس	مجموع میانگین	منبع تغییر	سبک استاد منفی	سبک استاد مثبت	جنس
				F	سبک استاد منفی			
				امگا	سبک استاد مثبت			
۰/۰۹۴	۱۶/۸۲*	۱۱۷/۹۱	جنس (A)					
۰/۱۸۴	۳۱/۹۹*	۲۲۴/۲۷	سبک استاد (B)					
۲/۵۱	۱۷/۵۹	۱۷/۵۹	جنس×سبک استاد (AB)					
	۷/۰۱	۸۱۳/۰۵	خطا (دون گروهی)					

$p < 0.01$ *

برای تشخیص قدرت ارتباط سطوح متغیر جنس با متغیر وابسته، ساخت مجدور امگا محاسبه شد که برابر با 0.094 بود. طبق نتایج حاصل از تحلیل واریانس دوراهه، در مورد متغیر سبک استاد نیز اثر اصلی وجود داشت. به سخن دیگر، بین اندازه‌های متغیر وابسته (میزان پیشرفت تحصیلی) در افراد با سبک استاد مثبت و منفی تفاوت معنی‌دار ($p < 0.01$) وجود داشت و این مقادیر در دختران و پسران دارای سبک استاد مثبت، بیشتر بود. در واقع، میزان پیشرفت تحصیلی در دانشآموzan دارای سبک استاد مثبت (بیرونی، ناپایدار، خاص) بیشتر از این میزان در دانشآموzan دارای سبک استاد منفی (دونی، پایدار، کلی) بود. با توجه به مجدور امگای محاسبه شده برای سبک استاد و جنس می‌توان بیان کرد که 18% از واریانس متغیر وابسته را سبک استاد و 9% آن را متغیر جنس پیش‌بینی می‌کند.

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، اثر تعاملی دو متغیر سبک استاد و جنس بر میزان پیشرفت تحصیلی معنی‌دار نبود. بنابراین، نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل آماری، نخستین فرضیه پژوهش را مبنی بر این که "دانشآموzan دارای سبک استاد منفی در مقایسه با دانشآموzan دارای سبک استاد مثبت از پیشرفت تحصیلی پایین‌تری برخوردارند" تأیید می‌کند.

شرایط حاکم بر پژوهش، از روش تحلیل واریانس دوراهه با فراوانی خانه‌ای برابر (تعداد افراد در هر خانه 30 نفر) استفاده شد. بنابراین 7 نفر به گونه تصادفی از کل چهار گروه حذف شدند تا فراوانی خانه‌ها با یکدیگر برابر شود.

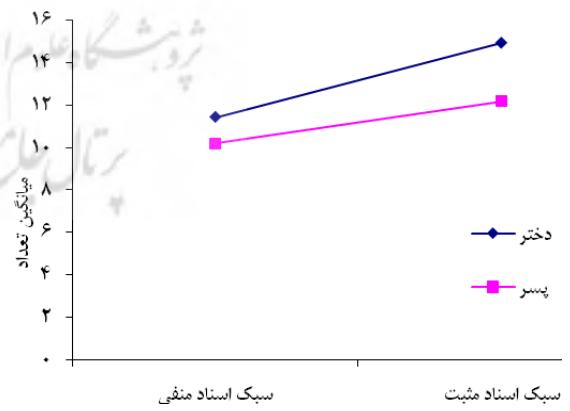
یافته‌ها

شاخص‌های توصیفی میزان پیشرفت تحصیلی دو گروه مختلف آزمودنی‌ها با دو نوع سبک استاد منفی و مثبت در جدول ۱ مشخص شده است. نتایج مندرج در جدول ۱ بیانگر آن است که میزان تغییرات پیشرفت تحصیلی با توجه به دو سطح سبک استاد در گروه نمونه دختران بیشتر از گروه نمونه پسران بود. همچنین، میزان تفاوت در پیشرفت تحصیلی در دو گروه دختران و پسران دارای سبک استاد مثبت بیشتر از همین میزان در دو گروه دارای سبک استاد منفی بود.

جدول ۱) میانگین و انحراف استاندارد میزان پیشرفت تحصیلی بر حسب سبک استاد و جنس

جنس	میانگین انحراف استاندارد	میانگین انحراف استاندارد	سبک استاد منفی	سبک استاد مثبت
دختر	۲/۶۱	۱۱/۴۳	۲/۹۳	۱۴/۹۳
پسر	۲/۳۴	۱۰/۲۱	۲/۶۸	۱۲/۱۸

میزان پیشرفت تحصیلی در گروه‌های دارای سبک استاد منفی و مثبت در دو گروه دختران و پسران در نمودار ۱ به نحو بارزتری نمایان است.

همان‌طور که در نمودار ۱ به وضوح مشخص است میزان پیشرفت تحصیلی در گروه دختران دارای سبک استاد مثبت (بیرونی، ناپایدار، خاص) بالاتر از این میزان در گروه پسران دارای سبک استاد منفی (دونی، پایدار، کلی) بود. همچنین، میزان تغییرات پیشرفت تحصیلی با توجه به دو سطح سبک استاد در

و انجام ندادن تکالیف مدرسه می‌شود. عدم تلاش به شکست‌های بعدی و تقویت عقاید منفی منجر می‌شود. در نهایت، دانش‌آموزان موفقیت‌های خود را معلول وضع بیرونی قلمداد می‌کنند و شکست‌های خود را به توانایی پایین (اسناد منفی یا درونی، کلی، پایدار) اسناد می‌دهند و سبک اسناد منفی، کفايت شخصی، انگیزش و پیشرفت را کاهش می‌دهد [۱۲]. در واقع، احساس مهار در فرد، موجب افزایش انگیزه، تلاش، پافشاری در انجام تکالیف دشوار و متعاقب آن پیشرفت تحصیلی می‌شود [۱۳]. اهمیت این یافته هنگامی آشکار می‌شود که بدانیم طبق نظریه بازنگری شده استیصال اکتسابی، در اغلب موقعیت‌ها احتمالاً اسناد‌های پایدار و کلی در مقایسه با اسناد‌های ناپایدار و خاص موجب تضعیف عملکرد فرد می‌گردد. اگرچه، نشانه‌های استیصال، هنگامی تجربه می‌شوند که شخص برای شکست خود، اسناد‌های بیرونی ارایه می‌دهد [۲۴، ۲۵]. نتایج بسیاری از پژوهش‌ها این یافته را که سبک اسناد مثبت (بیرونی، ناپایدار، خاص) بر پیشرفت تحصیلی، تأثیر چشم‌گیر دارد مورد تأیید قرار داده‌اند [۷، ۱۱، ۱۳، ۱۵، ۲۶].

نتیجه دیگر پژوهش حاضر این است که در گروه دختران، سبک اسناد موجب تفاوت در میزان پیشرفت تحصیلی می‌شود. به سخن دیگر، میزان پیشرفت تحصیلی در گروه دختران دارای سبک اسناد مثبت بیشتر از این میزان در گروه دختران دارای سبک اسناد منفی است. لازم به یادآوری است که این یافته بر نقش بالقوه تعديل‌کننده جنس در ارتباط بین سبک اسناد و پیشرفت تحصیلی تأکید می‌ورزد و با مطالعه دوک مبنی بر این که دختران کلاس هشتم تمایل دارند شکست‌های خود را به عدم توانایی (اسناد درونی، پایدار، کلی) اسناد دهنده و متعاقب آن، عملکرد آنها در تکالیف شناختی نقصان می‌یابد همخوانی دارد. افزون بر آن، وقتی تصور می‌شود که افراد شکست‌های خود را به جای عدم توانایی به عدم تلاش (ناپایدار، خاص) اسناد دهنده عملکرد آنها به بهبودی می‌گراید [۲۷]. برخی از پژوهش‌ها نشان داده‌اند که در گروه پسران، سبک اسناد موجب تفاوت در پیشرفت تحصیلی می‌شود. به بیان دیگر، پیشرفت تحصیلی در گروه پسران دارای سبک اسناد مثبت بیشتر از این میزان در پسران دارای سبک اسناد منفی است. اما این تفاوت به اندازه تفاوتی که در گروه نمونه دختران مشاهده می‌شود نیست. شاید بتوان در تبیین این یافته اشاره کرد که پسران بیشتر گرایش دارند شکست‌های خود را به عدم تلاش (اسناد خاص و ناپایدار) نسبت دهند [۷، ۲۵].

برخی از پژوهش‌ها به تفاوت‌های جنسی پایدار در سبک اسناد اشاره کرده‌اند، بنظر می‌رسد که این تفاوت‌ها در سنین پایین‌تر وجود داشته باشند [۷] و تا سطوح بالاتر مدیریتی ادامه یابند [۱۶]. کراس و مارکوس خاطرنشان کرده‌اند که مردان و زنان به‌طور پایدار، متفاوت از یکدیگر رفتار می‌کنند. از آنجایی که

نتایج حاصل از تحلیل واریانس دوراهه برای بررسی اثرهای ساده در مورد متغیرهای جنس با دو سطح دختر و پسر و سبک اسناد با دو سطح منفی و مثبت و میزان پیشرفت تحصیلی در جدول ۳ نمایان شده است.

جدول ۳ خلاصه اطلاعات حاصل از تحلیل واریانس دوراهه برای بررسی اثرهای ساده در مورد متغیرهای جنس با دو سطح دختر (a1) و پسر (a2) و سبک اسناد با دو سطح منفی (b1) و مثبت (b2) و میزان پیشرفت تحصیلی

مجموع میانگین	منبع تغییر	مجذورات مجذورات	F
سبک اسناد دختران (B برای a1)	سبک اسناد پسران (B برای a2)	۱۸/۷۵	۲۶/۲*
سبک اسناد پسران (B برای a2)	جنس با سبک اسناد منفی (A برای b1)	۵۸/۱۱۵	۸/۲۹*
جنس با سبک اسناد منفی (A برای b1)	جنس با سبک اسناد مثبت (A برای b2)	۲۲/۱۹	۳/۱۷
جنس با سبک اسناد مثبت (A برای b2)	خطا	۱۱۳/۳	۱۶/۱۶*
		۸۱۳/۰۵	۷/۰۱

* $p < 0.01$

در گروه دارای سبک اسناد مثبت، میزان پیشرفت تحصیلی بین دو گروه دختران و پسران تفاوت معنی‌داری ($p < 0.01$) داشت، اما بین پیشرفت تحصیلی دختران و پسران دارای سبک اسناد منفی، تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. البته میزان پیشرفت تحصیلی دختران دارای سبک اسناد منفی بیشتر از میزان پیشرفت تحصیلی پسران دارای سبک اسناد منفی کاهش یافت ولی این میزان از لحاظ آماری معنی‌دار نبود.

بنابر نتایج به دست‌آمده، دومین فرضیه پژوهش مبنی بر این که "میزان پیشرفت تحصیلی دختران با سبک اسناد منفی کمتر از میزان پیشرفت تحصیلی پسران با سبک اسناد منفی است" تأیید نمی‌شود.

بحث

یکی از نتایج عمده پژوهش این است که اثر سبک اسناد مثبت (بیرونی، ناپایدار، خاص) بر پیشرفت تحصیلی ناشی از عامل شناس و تصادف نیست و بین میانگین پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دارای سبک اسناد مثبت و دانش‌آموزان دارای سبک اسناد منفی (درونی، پایدار، کلی) تفاوت معنی‌دار وجود دارد. در واقع، میانگین پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان با سبک اسناد مثبت بیشتر از این مقدار در دانش‌آموزان با سبک اسناد منفی است. نولن هوکسما، گیرگاس و سلیگمن نشان دادند که دانش‌آموزان به دلایل متفاوتی در مدرسه شکست می‌خورند، نسبت به توانایی‌های یادگیری در خود تردید دارند و موقوفیت‌های تحصیلی را مهارناپذیر در نظر می‌گیرند. این عقاید موجب ناکامی

شکست، توانایی‌های شخصی خود را سرزنش کنند (اسناد درونی و پایدار) [۲۷، ۳۲].

نتیجه‌گیری

نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر ضمن بر جسته ساختن اهمیت متغیر جنس در ارتباط بین سبک اسناد مثبت (پیروزی، خاص، ناپایدار) و پیشرفت تحصیلی داشت آموزان، آگاهی معلمان را نسبت به چگونگی تبیین داشت آموزان از رویدادها و علل موقوفیت و شکست آنها افزایش می‌دهد. همچنین، نتایج پژوهش می‌تواند راهگشای متولیان آموزش و پرورش در برنامه‌ریزی راهبردهای مداخله‌ای به منظور افزایش عملکرد تحصیلی داشت آموزان به هنگام لزوم باشد.

محدود شدن تعداد افراد شرکت‌کننده پس از انتخاب افراد در ۳۰٪ نمره‌های بالا و پایین توزیع سبک اسناد و تفاصل آن از تعداد کل شرکت‌کنندگان به منظور تأمین گروه‌های دارای سبک اسناد منفی و مثبت؛ طیف سنی و رشته تحصیلی گروه نمونه؛ در نظر نگرفتن سایر عوامل مرتبط با پیشرفت تحصیلی افزون بر سبک اسناد (از جمله توانایی مقابله افراد با رویدادها) از محدودیت‌های پژوهش حاضر به شمار می‌رند و پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی با لحاظ کردن این موارد، غنای اطلاعات و توان تعیین‌پذیری نتایج افزون گردد. همچنین، ضرورت انجام پژوهش‌هایی احساس می‌شود که بتواند سبک اسناد را در مجموعه متنوعی از موقعیت‌های آموزشگاهی که در آنها اسناد پیش‌بینی کننده پیشرفت است مورد بررسی قرار دهد تا در زمینه شناسایی داشت آموزان در معرض خطر شکست تحصیلی مؤثر واقع گردد.

تشکر و قدردانی: در پایان لازم می‌دانم از کمک‌های بی‌دریغ خانم نادیا دشتی‌پور و آقایان دکتر پرویز آزادفلاح و دکتر ایمان الله بیگدلی تقدير و تشکر نمایم.

منابع

- 1- Lippa RA. Introduction to social psychology. 2nd ed. California: Wadsworth Publication Company; 1990.
- 2- Volpe N, Levin R. Attributional style, dreaming and depression. Pers Individ Dif. 1998;5:1051-61.
- 3- Seligman MEP, Nolen-Hoeksema S, Thornton N, Thornton KM. Explanatory style as a mechanism of disappointing athletic performance. Psychol Sci. 1990;1:143-6.
- 4- Dua JK. Retrospective and prospective psychological and physical health as a function of negative affect and attributional style. J Clin Psychol. 1995;51:507-18.
- 5- Corr PJ, Gray JA. Relationship between attributional style and lie scores in an occupational sample motivated to fake good. Pers Individ Dif. 1995;18:241-52.
- 6- Houston DM. Gloomy but smarter: The academic consequences of attributional style. Br J Soc Psychol. 1994;33:433-41.

به نظر می‌رسد این الگوی تفاوت‌های جنسی پایدار و همگانی باشد، این امکان وجود دارد که زنان دارای تصویر ذهنی فرهنگ‌آموخته باشند که به‌آسانی با تعاریف مردان آشنا پذیر نیست [۲۹]. مطالعه گاتمن در تأیید تصویر ذهنی فرهنگ‌آموخته، نتایجی را گزارش می‌دهد و بیانگر آن است که زنان با افزایش سن، بیشتر دوچنیستی می‌شوند. این مطلب در جوامع متنوع و دوره‌های زمانی صادق است [۳۰].

شواهدی دال بر عدم تفاوت بین دو جنس از لحاظ سبک‌های اسنادی وجود دارند. کمپیل و هنری نشان دادند که در سبک اسناد کلی تفاوتی بین دو جنس وجود ندارد. درحالی‌که بر خلاف پژوهش‌های قبلی در دانشجویان کالج، نتایج نشان دادند که در تبیین‌های خاص ارایه‌شده برای عملکرد در یک دوره، بین دو جنس تفاوت وجود دارد. اگرچه، تلاش به عنوان عمدت‌ترین تبیین برای عملکرد در یک دوره به‌وسیله دانشجویان انتخاب شد، زنان به‌طور معنی‌دار بیشتر از مردان، تلاش را انتخاب کردند. همچنین، زنان به احتمال کمتر از مردان عملکرد خود در یک دوره را به توانایی اسناد دادند [۱۵]. شاید بتوان این یافته را با فرض وایلی و کریتن‌دان تبیین کرد، مبنی بر این که زنان با پیچیدگی نقش جنسی مواجه می‌شوند که در آن خصیصه‌های مرتبط با تخصص واقعاً در تعارض با خصیصه‌های مرتبط با زنانگی قرار می‌گیرد. مؤلفان اخیر، نشان داده‌اند که وقتی از مردان تحصیل کرده خواسته می‌شود که همکاران فرضی تازه‌کار خود را درجه‌بندی کنند، به همکاران زن که الگوی اسنادی اسناده ارایه می‌دادند در مقایسه با همکاران زن که الگوی اسنادی مردانه ارایه می‌دادند نمره زنانگی بیشتر و نمره تخصص حرفة‌ای پایین‌تر دادند. شاید بتوان گفت در مطالعه آنها بر دانشجویان کالج، زنان هنوز فرصت دستیابی به هویت حرفة‌ای را نیافته‌اند و بنابراین الگوی اسنادی زنانه نشان می‌دهند [۳۱].

اگرچه هدف اولیه پژوهش حاضر، مقایسه کردن توانایی و تلاش در تبیین موفقیت نبود، اما همان‌طور که کمپیل چهار ویژگی افراد موفق را شامل توانایی، انضباط، اعتماد و خوب کار کردن می‌داند، بنابراین سطح بالای تلاش به عنوان علت موفقیت بیانگر آن است که افراد برای انجام تکلیف نیازمند تلاش هستند. با وجود این، به نظر می‌رسد که افراد برای متقاعد شدن در مورد این که توانایی دستیابی به موفقیت را دارند نیازمند تأیید هستند [۳۲]. همان‌گونه که آندرمن پیشنهاد می‌کند، این وظیفه معلم یا مربی است که یادگیرنده را متقاعد کند که توانایی به دست آمده از مهارت یا دانش، کیفیتی ناپایدار دارد. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که توانایی، اغلب به عنوان اسناد پایدار و مهارناپذیر در نظر گرفته می‌شود [۱۱]. بنابراین، موافق با بعضی از نظریه‌پردازان اسناد بدترین وضعیت هنگامی رخ می‌دهد که افراد در مواجهه با

- Annual Meeting of American Educational Research Association. New Orleans: LA; 2000.
- 21- Peterson C, Semmel A, VonBaeyer C, Abramson LY, Metalsk GI, Seligman MEP. The attributional style questionnaire. *Cognit Ther Res*. 1982;6(3):287-300.
- ۲۲- بیکدلی ایمان‌اله. بررسی آزمایشی سبک اسناد در الگوی درمان‌گی آموخته‌شده [پایان‌نامه کارشناسی ارشد]. تهران: دانشکده علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس؛ ۱۳۷۳.
- 23- Baron A, Byrne D. Social psychology: Understanding human interaction. USA: A Division of Simon and Schuster Inc; 1991.
- 24- Wu W, Chen J. A follow-up study of Taiwan physics and chemistry Olympians: The role of environmental influences in talent development. *Gifted Talent Int*. 2001;16(1):16-26.
- 25- Ciarrochi J, Heaven PCL, Davies F. The impact of hope, self-esteem and attributional style on adolescents' school grades and emotional well-being: A longitudinal study. *J Res Pers*. 2007;41(6):1161-78.
- 26- Schunk DH, Ertmer PA. Self-regulation and academic learning. In: Boekaerts PR, Pintrich M, editors. Handbook of self-regulation. San Diego: Academic Press; 2000.
- 27- Dweck C. Self theories: Their role in motivation, personality and development. Philadelphia: Psychology Press; 1999.
- 28- Khodayarifard M, Anshel MH, Brinthaupt TM. Relationships between attributional style and trait anxiety for preadolescent Australian boys and girls. *Aust J Edu Dev Psychol*. 2006;6:26-38.
- 29- Cross SE, Markus HR. Gender in thought, belief and action: A cognitive approach. In: Beall AE, Sternberg RJ, editors. The psychology of gender. New York: Guilford Press; 1993.
- 30- Gutman D. Reclaimed powers: Toward a new psychology of men and women in later life. New York: Basic Books; 1987.
- 31- Wiley MG, Crittenden KS. By your attributions, you shall be known: Consequences of attributional accounts for professional and gender identities. *Sex Roles*. 1992;27(6):259-76.
- 32- Campbell JR. Early identification of mathematics talent has long-term positive consequences for career contributions. *Int J Educ Res*. 1996;25(6):497-522.
- 7- Bridges KR. Using attributional style to predict academic performance: How does it compare to traditional methods? *Pers Individ Dif*. 2001;31(5):723-30.
- ۸- دادستان پیریخ. روان‌شناسی مرضی تحولی: از کودکی تا بزرگسالی. چاپ پنجم. تهران: انتشارات سمت؛ ۱۳۸۲.
- 9- Abramson LT, Seligman MEP, Teasdale JD. Learned helplessness in humans: Critique and reformulation. *J Abnorm Psychol*. 1978;87(11):49-74.
- 10- Nokelainen P, Tirri K, Merenti-Valimaki H. Investigating the influence of attribution styles on the development of mathematical talent. *Child Q*. 2007;51(1):64-81.
- 11- Alderman K. Motivation for achievement: Possibilities for teaching and learning. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum; 2004.
- 12- Chan L. Motivational orientations and metacognitive abilities of intellectually gifted students. *Child Q*. 1996;40:184-93.
- 13- Nolen-Hoeksema S, Girgus JS, Seligman MEP. Learned helplessness in children: A longitudinal study of depression, achievement and explanatory style. *J Pers Soc Psychol*. 1986;51(2):435-42.
- 14- Garber J, Seligman MEP. Human helplessness: Theory and applications. London: Academic Press; 1980.
- 15- Campbell CR, Henry JW. Gender differences in self-attributions: Relationship of gender to attributional consistency, style and expectations for performance in a college course. *Sex Roles*. 1999;41(1-2):95-104.
- 16- Rosenthal P. Gender differences in managers' attributions for successful work performance. *Manage Rev*. 1995;10(6):26-31.
- 17- Petiprin GL, Johnson ME. Effects of gender, attributional style and item difficulty on academic performance. *J Psychol*. 1991;12(1):45-50.
- 18- Sterling RC, Yeisley-Hynes D, Little SG, Cater JR. The effects of initial level of self-esteem, gender and task outcome on causal attribution and affective arousal. *J Soc Psychol*. 1992;132(4):561-4.
- 19- Travis CB, Phillip RH, Henley TB. Gender and causal attributions for mastery, personal and interpersonal events. *Psychol Women Q*. 1991;15:233-249.
- 20- Verna M, Campbell JR. Career orientations for American chemistry Olympians. Paper Presented at the